

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 0613

DOM
2012-12-17
Stockholm

Mål nr
P 1440-12

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2012-01-24 i mål nr P 4256-11, se bilaga

KLAGANDE

1. L C

2. P C

3. B N

4. B S

5. S S

MOTPART

Vellinge kommun

SAKEN

Detaljplan för del av Vellinge X m.fl. Vellinge kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen upphäver, med ändring av mark- och miljödomstolens dom, Länsstyrelsens i Skåne län beslut den 19 september 2011, dnr 403-554-11 m.fl., 33-B-0285, och återförvisar målet till länsstyrelsen för fortsatt handläggning.

Dok.Id 1035969

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

P C, L C, B N, S S och B S har,

såsom deras yrkanden får förstås, yrkat att den av Vellinge kommun antagna detaljplanen ska upphävas.

Vellinge kommun (kommunen) har bestritt ändring.

UTVECKLING AV TALAN M.M. I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

P C och L C har anfört sammanfattningsvis följande.

Miljökonsekvensbeskrivningen är bristfällig. Vadarfåglarnas fortsatta existens är inte utredd av sakkunniga personer. Vidare har ingen instans grundligt utrett konsekvenserna av ett storskaligt bygge av detta slag på jordbruksmark intill ett Natura 2000-område med väldigt känslig flora och fauna. Projektet strider mot kommunens fördjupade översiktsplan från år 2001 där det anges att småskaligheten och landskapsbilden ska bevaras och att ytterligare jordbruksmark inte ska exploateras.

B N har anfört sammanfattningsvis följande. Det finns allvarliga brister i miljökonsekvensbeskrivningen. Risker för skador på miljön och livsvillkoren inom Natura 2000-området har hanterats summariskt och analyserna är synnerligen torftiga. Vidare har miljökonsekvensbeskrivningen begränsats till att endast omfatta den planerade nybyggnationen och till den hörande verksamheter. De befintliga verksamheterna och anläggningarna, storskalig intensivodling av sallad och plåtindustri, har inte granskats. Miljökonsekvensbeskrivningen är inte förenlig med vare sig regelverket kring Natura 2000-områden eller med 5 kap. 18 § tredje stycket plan- och bygglagen (1987:10) [ÄPBL]. Den uppfyller inte heller kravet på beaktande av kumulativa effekter, som kriterium för påtaglig skada enligt miljöbalken. Miljökonsekvensbeskrivningen berör inte påverkan på planområdets och Natura 2000-områdets hydrologi och saknar utredning av ornitologisk expertis. Vellinge ängar är en av norra Europas viktigaste lokaler för vadarfåglar och skyddas av åtminstone tre av staten finansierade åtgärdsprogram. Mot bakgrund av dramatiska

populationsminskningar det senaste årtiondet är försiktighetsprincipen motiverad. Ett genomförande av detaljplanen utsätter fågellivet för ett större tryck än tidigare genom att tillföra hot såsom exploatering, intensivjordbruk och risken för påverkan på hydrologiska förhållanden. Länsstyrelsen har i planprocessen aviserat prövning enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken, men godkänt detaljplanen och lämnat frågan om prövning hängande i luften.

S S och B S har anfört sammanfattningsvis följande.

Miljökonsekvensbeskrivningen beskriver och bedömer endast tillkommande aktiviteter. De nuvarande etablerade, men icke värderade verksamheterna får därmed felaktigt utgöra nollalternativ. Plåtindustrin utför betning och hanterar därmed kemikalier. Verksamheten har inte prövats av länsstyrelsen enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken och ingen information om verksamheten återfinns i miljökonsekvensbeskrivningen. I miljökonsekvensbeskrivningen noteras att intensivjordbruk bedrivs, men dess eventuella påverkan på det angränsande Natura 2000-området värderas inte. Den mest allvarliga bristen är att det utan att sakkunskap inhämtats konstateras att risk för påtaglig påverkan på det skyddade fågellivet inte existerar. Länsstyrelsens olika yttranden ger intryck av att dess krav på prövning enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken senare utan motivering har dragits tillbaka. Länsstyrelsen har bedömt att delar av planförslaget innebär en utveckling av det lokala näringslivet och att utbyggnaden därför inte ska begränsas av riksintresset kustzon. Detta är en inkorrekt beskrivning eftersom planens enda utbyggnadsprojekt är den privata hästsportanläggningen med bostadshus. Detaljplanen strider mot kustzonsintresset. Det område som har planlagts för bebyggelse och anläggningar utgör 240 000 kvm brukningsvärd jordbruksmark. Planen avser inte att tillgodose väsentliga samhällsintressen och det privata intresse som planen avser kan tillgodoses på ett från allmän synpunkt tillfredsställande sätt genom att annan mark tas i anspråk. Planen strider mot 3 kap. 4 § miljöbalken. Med likabehandlingsprincipen kommer det bli svårt för kommunen att neka nästa person som vill uppföra en hästgård i området.

Kommunen har anfört sammanfattningsvis följande. Det område som detaljplanen omfattar ingår inte i Natura 2000-området. Placeringen av den föreslagna bebyggelsen är belägen minst 300 m från strandängarna. Det nya planförslaget innebär att den största delen av planområdet väster om den befintliga bebyggelsen förblir odlingsmark. Den intensiva hästhållningen ska endast förekomma inom det markerade tomtområdet, inte där planbeteckningen är *odling*. Den planerade gång- och ridstigen i planområdets västra del kommer att förläggas längs med reservatkanten. Det finns idag inte någon stig vid denna plats. Reservatföreskrifterna tillåter ridning under perioden oktober-maj. Stigen är avsedd att göra det möjligt för allmänheten att röra sig längs naturreservatets gräns utan att göra det ute på strandängarna. Avsikten är inte att denna stig ska vara en del av planområdets hästverksamhet. Stigen kommer att ges en mycket enkel standard och kommer inte att asfalteras eller beläggas. Utnyttjandet kan, om så bedöms erforderligt, begränsas i tid för att inte störa häckning och dylikt. Planförslagets utformning har bearbetats för att tillgodose länsstyrelsens synpunkter under samrådet och för att därmed inte erhålla sådan påverkan på Natura 2000-området att en tillståndsprövning behövs. Kommunen har uppfattat det som att någon tillåtlighetsprövning inte behövs, vilket har bekräftats i länsstyrelsens utställningsyttrande den 19 augusti 2010. Enligt den översiktsplan som kommunen kommer att anta framöver ska det råda en restriktiv hållning i fråga om att tillåta bebyggelse väster om motorvägen.

Remissinstanser

Boverket har uppgett i huvudsak följande. I vissa fall krävs särskilt tillstånd enligt miljöbalken för att vidta åtgärder som kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Redan vid detaljplaneprovningen måste det göras en bedömning av om ett tillstånd behövs. Endast om det blir klargjort att ett tillstånd inte behövs kan detaljplanen antas. I annat fall måste antagandebeslutet avvakta resultatet av tillståndsprövningen. En sådan provningsordning leder också till att det redan i detaljplaneskedet måste bli tydligt vilka verksamheter och åtgärder som detaljplanen möjliggör. Planbestämmelserna kan därför också behöva vara mer preciserade än vad som normalt bör krävas. Den provningsordning som gäller när Natura 2000-områden är berörda avviker således från vad som normalt gäller för företeelser som kan behöva provas både genom

detaljplan och i någon form av tillstånd enligt annan lag. Normalt saknas bindande regler om i vilken ordning prövningarna ska göras. Vid minsta risk för en betydande påverkan på ett Natura 2000-område ska en miljökonsekvensbeskrivning upprättas. Miljöbedömningen med dess miljökonsekvensbeskrivning blir därför både ett redskap för att påverka detaljplanens innehåll och ett redskap som ska hjälpa till med att ge svar på frågan om ett särskilt tillstånd enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken kan behövas. Om slutsatsen blir att ett tillstånd behövs krävs också en miljökonsekvensbeskrivning till tillståndsansökan.

Den intensiva delen av hästverksamheten kommer enligt planbeskrivningen att bedrivs öster om det planerade bostadshuset på ett avstånd om cirka 350 m från plangränsen i väster. Beträffande de ridstigar som ska ingå i verksamheten är uppgifterna dock oklara. I miljökonsekvensbeskrivningen framhålls att ridstigarna endast ska finnas inom den egna tomten. Vad som avses med tomten i detta fall är inte tydligt. I miljökonsekvensbeskrivningen sägs att tomten omfattar cirka 24,6 ha. Med hänsyn till att hela planområdet är cirka 37,5 ha och det område som är planlagt med beteckningen *BY, Bostad samt hästhållning*, omfattar mindre än hälften av hela detaljplanens yta måste tanken vara att ridstigar också ska anläggas utanför det område som planlagts för hästverksamhet. Tydligt är dock att någon ridning direkt på strandängarna inte är avsedd.

Under rubriken ”Markens anordnande” i anknytning till planbestämmelsen med beteckningen *x (Marken ska vara tillgänglig för allmän gång/cykel och ridstig)*, sägs att belysning inte får finnas vid gång/cykel- och ridstigen i väster. Syftet med denna bestämmelse får antas vara att begränsa störningen från stigen. Vad som är möjligt att reglera genom planbestämmelser begränsas dock till sådant som finns angivet i 5 kap. 3, 7 och 8 §§ ÄPBL. Planbestämmelsen som avser kvartersmark saknar stöd i dessa paragrafer.

Planområdet ligger inte inom något Natura 2000-område men gränsar till ett sådant område. För prövningen är det dock den eventuella påverkan på Natura 2000-området som är avgörande och inte om åtgärderna i sig vidtas inom detta område. Boverket uppfattar vissa bedömningar i miljökonsekvensbeskrivningen som motstridiga. Det

gäller bl.a. bedömningen att rastande och häckande fåglar inte bedöms påverkas av ridstigen samtidigt som det sägs att vadarfåglar är känsliga för ljud och att merparten av all ridning bör fortgå öster om bostadshuset. Ett annat förslag till åtgärd gäller ljus där det föreslås att ingen belysning får finnas väster om bostadshuset, med hänsyn till att vadarfåglarna är känsliga för ljus. Flertalet av de föreslagna åtgärderna kan inte regleras i detaljplan.

Det är länsstyrelsen som ska pröva frågor om tillstånd enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken och som i planprocessen ska bevaka de statliga intressena till vilka Natura 2000-områden hör. Mot bakgrund av länsstyrelsens olika uttalanden under planprocessen blir länsstyrelsens uppfattning i sakfrågan d.v.s. om tillstånd krävs eller inte, mycket oklar. Länsstyrelsens uttalanden ger också intryck av att länsstyrelsen är av den uppfattningen att tillståndsprövningen enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken kan göras efter det att detaljplanen har antagits.

Naturvårdsverket har uppgett i huvudsak följande. Innan en detaljplan antas ska det ske en prövning i de frågor som kan utgöra hinder för det planerade ianspråktagandet av mark- och vattenområden. Det gäller t.ex. en tillståndsprövning enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken eller en prövning enligt artskyddsförordningen (2007:845), i de fall sådana frågor aktualiseras. Handläggningen av ett planärende kan inte slutföras innan den specifika prövningen enligt 7 kap. 28 a-29 §§ miljöbalken har genomförts. Eftersom miljöbalken gäller parallellt med plan- och bygglagen kommer verksamheten eller åtgärden inte att få påbörjas eller vidtas utan tillståndet enligt miljöbalken. I situationer som rör särskilda skydds- eller bevarandeområden torde det därför vara fördelaktigt och kostnadseffektivt att den specifika miljöbalksprövningen görs först.

För antagande av en detaljplan kan det också krävas dispens enligt artskyddsförordningen. Sådan dispens krävs även för lagakraftvunna detaljplaner. Att ett område ska bebyggas enligt en detaljplan är i sig inte något giltigt skäl för att meddela en dispens från artskyddsförordningen. Före planläggning kan negativ påverkan i första hand undvikas genom att befintliga naturvärden kartläggs och skyddas. Det är därför viktigt att redan i ett tidigt skede av planeringsprocessen klargöra planeringsförutsättningarna och behov av åtgärder d.v.s. om exploateringen

kan påverka livsmiljöer för skyddsvärda eller hotade arter. Planhandlingarna ska behandla förekomsten av skyddade arter och innehålla en samlad bedömning av de planerade åtgärdernas konsekvenser för fridlysta arter samt behov av eventuella hänsynstaganden till deras fortplantnings- och viloplats.

Syn

Mark- och miljööverdomstolen har hållit syn inom detaljplaneområdet och vid Vellinge strandängar i anslutning till platsen där en cykel/gång- och ridstig enligt detaljplanen är planerad att anläggas.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Syftet med den överklagade detaljplanen är att pröva lämpligheten av att bygga ett enbostadshus och ett ridhus med stall på mark tillhörande Almhaga gård, mellan Falsterbovägen och strandängarna utmed Öresund. Syftet är även att bevara det öppna jordbrukslandskapet samt att tillgängliggöra rekreation utmed havet. I planen ingår Almhaga gård, Kvarnvik och Solvik. Längs med planområdets västra gräns, vid strandängarna, ges möjlighet för en allmän gång/cykel- och ridstig.

Detaljplaneområdet gränsar i väster till Natura 2000-områdena *Vellinge ängar* och *Falsterbo-Foteviken*. Det förstnämnda omfattas av rådets direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer för vilda djur och växter, det s.k. art- och habitatdirektivet, och det andra av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG om bevarande av vilda fåglar, det s.k. fågeldirektivet. Enligt planbeskrivningen bedöms detaljplanen inte medföra betydande miljöpåverkan på de angränsande Natura 2000-områdena. I planbeskrivningen anges vidare att detaljplanen inte medför någon verksamhet på strandängarna samt att bostadshuset och ridhuset kommer att ligga cirka 300 m respektive cirka 500 m från gränsen till strandängarna. De fåglar som häckar eller rastar på strandängarna anges redan vara påverkade av mänskliga ljud från traktorer och människor. Den gång/cykel- och ridstig som föreslås i kanten mot Natura 2000-området bedöms inte heller påverka de rastande eller häckande fåglarna. Stigen bör

enligt planbeskrivningen utformas med genomsläppligt, naturligt material som gräs eller grus och utan belysning.

Den fråga som Mark- och miljööverdomstolen först har att pröva är om länsstyrelsen redan i detaljplanprocessen tydligare bort ta ställning till om det föreligger ett behov av en samrådsprocess enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken för att utreda om detaljplanen kan medföra betydande miljöpåverkan på de angränsande Natura 2000-områdena och en tillståndsprövning därför krävs samt om en prövning enligt artskyddsförordningen kan komma att behövas.

I 5 kap. 18 § andra stycket ÄPBL stadgas att när en detaljplan upprättas ska bestämmelserna i 6 kap. 11-18 och 22 §§ miljöbalken tillämpas, om planen kan antas medföra en sådan miljöpåverkan som avses i 6 kap. 11 § miljöbalken. Kommunen ska i sådana fall göra en miljöbedömning och inom ramen för denna en miljökonsekvensbeskrivning där den betydande miljöpåverkan som planens genomförande kan antas medföra beskrivs och bedöms. Miljökonsekvensbeskrivningen ska bl.a. innehålla en beskrivning av relevanta befintliga miljöproblem som har samband med ett sådant naturområde som avses i 7 kap. miljöbalken eller ett annat område av särskild betydelse för miljön (6 kap. 12 § andra stycket 4 miljöbalken).

I 7 kap. 27- 29 b §§ miljöbalken finns bestämmelser om särskilt skyddade områden. Enligt 27 § första stycket 1 och 2 ska regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fortlöpande föra en förteckning över naturområden som bör beredas skydd eller har beretts skydd som särskilt skyddsområde enligt det s.k. fågeldirektivet eller som särskilt bevarandeområde enligt det s.k. art- och habitatdirektivet. Enligt 28 a § första stycket krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett naturområde som har förtecknats enligt 27 § första stycket 1 eller 2. I förarbetena uttrycks det att om det finns en sannolikhet för att en verksamhet eller åtgärd skulle kunna få betydande konsekvenser till nackdel för miljön i ett skydds- eller bevarandeområde bör den som avser att utöva verksamheten eller vidta åtgärden vara skyldig att se till att den nödvändiga bedömningen görs och få

den prövad (se prop. 2000/01:111 s. 42). Frågor om tillstånd enligt 28 a § prövas av länsstyrelsen i det län där det berörda området finns.

Av utredningen i målet framgår att en tidigare av kommunen i april 2007 antagen detaljplan gällande det aktuella området upphävts av länsstyrelsen. Kommunen överklagade upphävandebeslutet, varefter regeringen i beslut den 2 april 2009 avslog överklagandet. Som skäl angav regeringen att det underlag som förelåg i ärendet inte var tillräckligt för att ta ställning till att ett genomförande av detaljplanen inte kunde komma att ha en betydande påverkan på miljön för Natura 2000-områdena Vellinge ängar och Falsterbo-Foteviken. Den aktuella planprocessen har därefter påbörjats och en miljökonsekvensbeskrivning upprättats, varefter den nu överklagade detaljplanen antagits av kommunen.

Länsstyrelsen har under den aktuella planprocessen lämnat olika uttalanden i fråga om en samrådsprocess enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken behövs för att utreda om tillstånd krävs med hänsyn till de angränsande Natura 2000-områdena samt om en prövning enligt artskyddsförordningen kan komma att behövas. I samrådsyttrande daterat den 18 maj 2010 har länsstyrelsen uppgett att planen inte strider mot de intressen som länsstyrelsen har att bevaka enligt 12 kap. 1 § ÄPBL samt vidare anfört bl.a. följande. Det mest angelägna allmänna intresset är att det säregna och känsliga fågellivet i det angränsande Natura 2000-området inte påverkas negativt av planens genomförande. Länsstyrelsen föreslår att kommunen, för att säkerställa detta, slutligt avväger planens utformning i en så samordnad process som möjligt med tidiga samråd kring tillstånds- och dispensansökningar enligt miljöbalken. Länsstyrelsen bedömer att detaljplanen utgör risk för att fågellivet i intilliggande Natura 2000-område påverkas negativt. Därför krävs en samrådsprocess enligt 7 kap. 28 § miljöbalken för att utröna om tillståndsprövning vad gäller Natura 2000-området behövs. Därtill kan en prövning enligt artskyddsförordningen komma att krävas. I dagsläget kan länsstyrelsen inte utifrån planhandlingarna avgöra om en tillståndsprövning krävs. Ansvar för att komma in med underlag som krävs i samrådsprocessen ligger på verksamhetsutövaren. Tillståndsprövning för Natura 2000-området och dispensprövning enligt artskyddsförordningen sker lämpligen parallellt. I samband med dessa tillståndsprövningar kan åtgärder som inte regleras i planen regleras, t.ex. belysning

längs ridstigen, trädsort eller trädhöjd m.m. Miljökonsekvensbeskrivningen måste kompletteras och fördjupas i vissa avseenden för att kunna användas som underlag i framtida tillståndsprövningar. Länsstyrelsen har därefter, i yttrande den 19 augusti 2010, konstaterat att detaljplanen inte strider mot de intressen som länsstyrelsen har att bevaka enligt 12 kap. 1 § ÄPBL. Sedan detaljplanen överklagats har länsstyrelsen i beslut den 19 september 2011 avslagit överklagandena. I beslutet erinrade länsstyrelsen om att länsstyrelsen tidigare under planprocessen gjort bedömningen att en samrådsprocess enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken krävs för att utröna om tillståndsprövning avseende Natura 2000-området behövs samt att det därtill kan komma att krävas en prövning enligt artskyddsförordningen.

Kommunen har i Mark- och miljööverdomstolen förklarat att länsstyrelsens synpunkter tillgodosetts under samrådet och att kommunen, utifrån länsstyrelsens yttrande den 19 augusti 2010, är av den uppfattningen att någon tillståndsprövning inte behövs.

Även om det inte finns något uttryckligt formellt krav i ÄPBL på att eventuella tillstånd enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken eller behövliga dispenser enligt artskyddsförordningen ska ha inhämtats innan beslut om en detaljplan fattas förutsätter ett effektivt förfarande i situationer som rör särskilda skydds- eller bevarandeområden att underlaget i ett planärende på ett fullgott sätt belyser dessa aspekter och bedömer de planerade åtgärdernas inverkan på miljön. Om frågan om tillstånd enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken eller en prövning enligt artskyddsförordningen tas upp först sedan övriga prövningar slutförts finns vidare en risk att någon verklig prövning i dessa delar inte kommer till stånd (jfr rättsfallet RÅ 2005 ref. 44).

Mark- och miljööverdomstolen anser mot denna bakgrund att det redan i detaljplaneprocessen tydligt bör klargöras om det föreligger ett behov av en samrådsprocess enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken för att utreda om ett tillstånd avseende ett särskilt skydds- eller bevarandeområde behövs samt om en prövning enligt artskyddsförordningen kan komma att krävas. Prövningen av en detaljplan kan därmed inte enbart göras utifrån plan- och bygglagens regelverk utan måste även ske i ljuset av miljöbalkens regler när särskilda skydds- eller bevarandeområden är berörda. Detta

gäller såväl åtgärder som vidtas inom som utanför ett utpekad särskilt skydds- eller bevarandeområde (se prop. 2000/01:111 s. 40).

Sammantaget anser Mark- och miljööverdomstolen, genom vad som framkommit i utredningen och genom länsstyrelsens olika uttalanden under planprocessen, att länsstyrelsens ställningstagande är oklart i fråga om det krävs en samrådsprocess enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken för att bedöma om genomförandet av detaljplanen kan medföra en betydande miljöpåverkan på de angränsande Natura 2000-områdena och en tillståndsprövning därför krävs samt om en prövning enligt artskyddsförordningen kan komma att behövas. För att kunna ta ställning till om det är möjligt att genomföra planen måste länsstyrelsen klargöra sin bedömning i dessa frågor. Mark- och miljödomstolens dom ska därför ändras och länsstyrelsens beslut upphävas samt målet återförvisas till länsstyrelsen för fortsatt handläggning och ställningstagande i nämnda frågor.

Vid denna utgång saknas skäl att pröva övriga av klagandena framförda invändningar mot detaljplanen.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsrådet Henrik Löv, tekniska rådet Carl-Gustaf Hagander, hovrättsrådet Margaretha Gistorp samt tf. hovrättsassessorn Hanna Granberger, referent. Avgörandet är enhälligt.

Föredragande har varit Åsa Talvik.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2012-01-24
meddelad i
Växjö

Mål nr P 4256-11

KLAGANDE

1. Poch L H C
2. H H och L M-H
3. M och N L
4. B N
5. B och S S
6. Vellinge strandmarksägare
7. R och T W

MOTPART

Vellinge kommun

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Skåne läns beslut 2011-09-19 i ärende nr 403-554-11, se bilaga 1

SAKEN

Antagande av detaljplan för del av Vellinge X m.fl.
Vellinge kommun, Skåne län

Dok.Id 197176

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 81 351 03 Växjö	Kungsgatan 8	0470-560 100 E-post: MMD.vaxjo@dom.se	0470-560 125	måndag – fredag 08:00-12:00 13:00-16:30

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandena

BAKGRUND

Kommunfullmäktige i Vellinge kommun beslutade den 16 december 2010 att anta detaljplan för del av Vellinge X m.fl. Beslutet överklagades till Länsstyrelsen i Skåne län som den 19 september 2011 beslutade avvisa överklagandet från J A och avslå överklagandena i övrigt.

YRKANDEN M.M.

Länsstyrelsens beslut har överklagats till mark- och miljödomstolen av **B N, T W, Vellinge Strandsmarksägare** (genom J J), **M och N L, B och S S, L M-Hoch H H** samt **L H C** och **P C**. De yrkar att länsstyrelsens beslut ändras och kommunens beslut att anta detaljplanen upphävs.

Till stöd för sitt yrkande anför **B N** i huvudsak följande. Föreliggande miljökonsekvensbeskrivning (MKB) möjliggör inte en korrekt och samlad bedömning av planens miljöpåverkan. Handläggningen av detaljplaneärendet ger intryck av en ovilja att tillmäta naturvärdena i området den betydelse de har. **B N** nämner bland annat närheten till ett natura 2000-område och den anmärkningsvärda populationsminskning för flera häckande arter av vadare mellan åren 1997 och 2010. MKBn förmedlar ingenting av den hotfulla bilden. **B N** ifrågasätter om det är i överensstämmelse med försiktighetsprincipen att utsätta fåglarna för ytterligare störningar. Hon menar att MKBn inte uppfyller de krav som måste ställas på en sådan i ett detaljplaneärende.

B N anför vidare att länsstyrelsen tidigt i planprocessen slog fast att dammar eller vattenspeglar inte kan anläggas inom planområdet. Situationen idag är att länsstyrelsen godkänt en plan som medger två dammar och två öppna diken samt att marknivån får höjas på ytor som bebyggs. Hon undrar vad som motiverar en så radikal förändring av ståndpunkt och konstaterar att MKBn inte berör ämnet hydrologi. Hon konstaterar vidare att det av länsstyrelsens samrådsyttrande framgår att kommunen gjort bedömningen att området hydrologiska förutsättningar inte bör förändras av planens genomförande och att länsstyrelsens delar den bedömningen. Hon undrar på vilket underlag kommunen gjort sin bedömning.

B N påpekar också att en viktig konsekvens av detaljplanen är att 24 hektar mycket god jordbruksmark går en oviss framtid till mötes och konstaterar att den mark som inte upptas av bebyggelse fått planbestämmelsen odling. Hon undrar om begreppet odling är så tånjbart att det kan komma att gälla för till exempel beteshagar och gräsbevuxna ridområden.

B N konstaterar att utbyggnaden avser en privat hästgård med en till två anställda hästkötare och menar därför att det är svårt att förstå på vilket sätt det lokala näringslivet främjas. Hon anser därför att länsstyrelsens ståndpunkt, att detaljplanen innebär en utveckling av det lokala näringslivet, saknar grund. Därmed anser hon att länsstyrelsen bidragit till en missvisande avvägning gentemot riksintresset kustzon och menar att länsstyrelsen inte får hitta på argument som kan underlätta antagandet av en detaljplan.

L H C och **P C** anför i huvudsak följande. Länsstyrelsen brister i sitt handhavande i ärendet med hänvisning till miljöbalkens lagtext i 1 kap 3 §: Mark- och vattenområden som är särskilt känsliga från ekologisk synpunkt skall så långt som möjligt skyddas mot åtgärder som kan skada naturmiljön. De hävdar att marken som exploateras på många sätt är känslig och risken för att den ska skadas är påtaglig. De nämner bland annat närheten till natura 2000-området, häckande vadararter som kommer att störas av minst 15-tal hästar, ett stort antal ökande bilar med hästransporter, belysning, nyplanterade träd och buskar som ökar antalet häckande rovfåglar och andra predatorer, groddjur som kommer att få svårare att röra sig fritt under sin parningstid och äggläggningstid och känslig ängsmarksflora som kan skadas vid utökad användning av de intilliggande strandängarna vid rastning av hästar och ridning.

Vidare tolkar **L H C** och **P C** länsstyrelsens yttrande som att det finns brister i MKBn och undrar då varför inte en icke-bristfällig MKB krävs av länsstyrelsen. De nämner som exempel att vadarfåglarnas fortsatta existens inte utretts av sakkunniga personer.

L H C och P C är kritiska mot länsstyrelsens beviljande av ärendet då det möjliggör att Vellinge kommun kan gå emot sin egen detaljerade översiktsplan och därmed kommunens alla invånare. I den fördjupade översiktsplanen från 2001 hävdar Vellinge kommun att småskaligheten och landskapsbilden ska bevaras och att ytterligare jordbruksmark ej ska exploateras. De menar att ”Almhaga-projektet” går tvärtemot kommunens egen formulering i översiktsplanens övergripande mål vilket kan få kommuninvånarna att förstå det som att vem som helst kan få bygga vad som helst i Vellinge kommun.

B och S S anför i huvudsak följande. Grunderna för deras överklagande är

- länsstyrelsens beslut att acceptera bristerna i MKBn,
- länsstyrelsens konklusion att kommunen vägt enskilda och allmänna intressen mot varandra trots att allmänintresse, utöver riksintressena, inte föreligger,
- länsstyrelsens underlåtande att göra ett statligt ingripande mot kommunen,
- länsstyrelsens val att bortse från framtida konsekvenser och kumulativa miljöeffekter när likhet inför lagen måste respekteras samt
- länsstyrelsens till synes bristande objektivitet.

Miljökonsekvensbeskrivningens brister

B och S S anser att MKBn alltför lättvindigt avfärdar etableringens eventuella påverkan på det natura 2000-skyddade fågellivet utan att ta hjälp av ornitologisk expertis. Man föreslår ett antal åtgärder för att öka de hotade vadarfåglarnas skydd. Problemet är att det inte finns någon möjlighet att utifrån sett kontrollera att detta kommer respekteras. Vår information är att det redan idag är ytterst kritiskt för häckande och rastande vadarfåglar på Vellinge strandängar. MKBn borde inte godkännas utan fågelinventeringar som stöd för påståendet att detaljplanen inte medför någon förändring.

Vidare menar B och S S att MKBn endast behandlar den del av detaljplanen som omfattar den kommande privata fritidsanläggningen och dennas eventuella miljöpåverkan medan den tycks förutsätta att den näringsverksamhet

inom planområdet som nu samtidigt ska få en retroaktiv legitimering är harmlös och oföränderlig. Denna verksamhet omfattar stålbearbetning samt industriell salladsodling, vilket innebär ett flertal skördar per år och via grundvattenuttag intensivt bevattnade grödor. MKBn ger inte något underlag för bedömningen av hydrologisk påverkan. Området gränsar till ett Ramsarområde vilket borde göra hydrologiska undersökningar extra viktiga.

De anför även att MKBn bygger på ett antal förutsättningar som är omöjliga att kontrollera efterlevnaden av. Den kanske viktigaste av dessa är att den privata anläggningens 15 hästar inte kommer att ridas på strandängarna (Natura 2000-område) och, enligt MKBn, inte heller bör ridas väster om bostadshuset inom fastigheten. I detaljplanen föreslås en allmän gång/cykel/ridstig i gränsen mellan fastigheten och strandängarna, vilket också används i MKBn som ett skyddsargument för natura 2000-området. Det innebär att inte bara de 15 tillkommande hästarna utan även områdets nuvarande hästar kommer att kunna ridas väster om bostadshuset. Logik saknas. De menar att länsstyrelsen försummade att påtala bristerna i MKBn under planprocessens gång och att planen därför borde ha hävts av rättsenheten.

De yrkar att detaljplanen upphävs med hänvisning till en bristfällig MKB.

Avsaknaden av lokalt allmänintresse

B och S S menar att mot det enskilda intresset som föranlett detaljplaneringen står ett antal riksintressen men också enskilda intressen framförda av sakägare i området. Kommunen har för vissa beaktat det enskilda intresset att få förverkliga en storskalig fritidsdröm i ett känsligt område men fullständigt åsidosatt det enskilda intresse för bevarandet av småskaligheten som samtliga sakägare har uttryckt – ett intresse som även kommunen poängterat i sin fördjupade översiktsplan. De enskilda klagandenas framförda intressen strider inte mot de allmänna riksintressena utan går helt i linje med dem. Länsstyrelsens slutsats är därför helt obegriplig eftersom den tycks bygga på att ett enskilt intresse omvandlas till ett allmänt genom att kommunen vill tillgodose och möjliggöra det. De hävdar att avvägning inte har gjorts mellan det enskilda intresse som har föranlett

detaljplaneringen och de samstämmiga enskilda och allmänna intressen som sakägarna framfört.

B och S S påpekar att det i ärendet, utöver de statligt skyddade intressena kulturmiljö, naturvård, och kustzon samt det europeiskt skyddade natura 2000-intresset, endast finns en typ av intresse, nämligen det enskilda. Länsstyrelsen konstaterar att planområdet ligger inom riksintresse kustzon. Därefter bedömer länsstyrelsen att delar av planförslaget innebär en utveckling av det lokala näringslivet och att utbyggnaden därför inte ska begränsas av riksintresse kustzon. Enligt B och S S verkar det som om länsstyrelsen sett sig nödgad att motivera sin acceptans av kustzonsinrånet genom att på eget initiativ upphöja detta exploateringsintresse för en privat fritidsanläggning till ett näringslivsutvecklande projekt. De hänvisar även till ett ärende 2009 där Länsstyrelsen i Skåne län upphävde en detaljplan med hänvisning till samma lagrum (4 kap. 4 § miljöbalken). Mot bakgrund av det beslutet, som gick i motsatt riktning, är det enligt B och S S lätt att uppfatta att beteckningen *utveckling av det lokala näringslivet* har som syfte att föra över den privata hästgården till miljöbalkens ”*särskilda skäl till att förbättra kustzonens attraktivitet ... utifrån det rörliga friluftslivets behov*” trots att exploateringen endast avser att främja ett privat behov av storskalig fritidsbebyggelse som inte heller på något sätt kan definieras utgöra en ”*komplettering av befintlig bebyggelse*”. De undrar om det till och med kan vara så att länsstyrelsen i den nu aktuella detaljplaneprocessen i själva verket föreslog tillskottet gång/cykel/ridstig i exploatörens gräns mot natura 2000-området för att vara behjälplig och för att i en eventuell prövning i högre instans kunna motivera sitt accepterande av planens konflikt med kustzonsintresset. De menar att den tänkta stigstumpen på 400 meter, som inte leder någonstans, innebär extremt lite rörligt friluftsliv som pant för en gigantisk provat anläggning i strid mot kustzonintresset. Deras slutsats är att länsstyrelsen borde upphävt den nu aktuella planen på samma grunder som man gjorde 2009, ett beslut som även regeringen tog i ett senare överklagande.

De yrkar att detaljplanen upphävs med hänvisning till 4 kap. 4 § miljöbalken.

Markanvändning i strid mot miljölagstiftningen

B och S S hänvisar till 3 kap. 4 § miljöbalken och anför följande.

Jordbruksmarken är klassad som 10, dvs maximalt brukningsvärd. Det föreligger inga väsentliga samhällsintressen. Det föreligger överhuvudtaget inga samhällsintressen och dessutom kan behovet för det enskilda intresset att bygga en privat storskalig fritidsanläggning tillgodoses på ett ur allmän synpunkt tillfredsställande sätt genom att annan mark tas i anspråk. Varför respekteras inte miljölagstiftningen för detta ärende? De påpekar att Vellinge kommun år 2001 tog fram en ambitiös fördjupad översiktsplan med en tydlig avsiktsförklaring att inte exploatera ytterligare jordbruksmark, att bevara småskaligheten med tydliga spår av artonhundratalets enskifte samt att endast tillåta nybyggnation som en förtätning av befintliga byformationer, gärna med mindre hästgårdar för upp till tre hästar. Länsstyrelsen gjorde i sin granskning en ytterligare begränsning i antalet nya fastigheter som skulle få bebyggas. Kommunen följde denna sin avsiktsförklaring i fyra år men valde 2005 att bejaka det nu aktuella exploateringsönskemålet, trots att det i ett flertal punkter avviker från kommunens avsiktsförklaring för området. Och länsstyrelsen valde att inte ingripa. När länsstyrelsen nu motiverar sitt beslut att inte ifrågasätta kommunens antagande i strid mot miljöbalken med förklaringen att *kommunen styr över markanvändningen* kan vi inte uppfatta det på annat sätt än att den svenska miljölagstiftningen är ett spel för galleriet med en oerhört svag rättslig position. Vi uppfattar nu dessutom systemet med statligt granskande översiktsplaner som kommunala fribiljetter.

Länsstyrelsen gör ett tappert försök att försvara sin ståndpunkt genom att *notera att en övervägande del av planområdet är planlagd som odling och att endast en mindre del av området får tas i anspråk för bebyggelse*. Detta ska förmodligen förstås som bibehållen jordbruksmark. B och S S menar att både länsstyrelsen och de vet att ursprungstanken för fastighetens 24 hektar har varit en insynsskyddad engelsk park med kullar och dammar omgärdad av trädbevuxna vallar. De påpekar att merparten av området visserligen planeras för odling men samtidigt ska merparten av hästarnas träning ske där. Dammar, trädalléer, uppfartsvägar och ridstigar ska samsas med utrymme för parkering av

hästtransportfordon samt upp till 20 personbilar vid privata ridtävlingar. De undrar hur mycket odling man ska vara naiv nog att föreställa sig. Och vem ska bevaka efterlevnaden? De menar att den nationella bevarandeplanen för odlingslandskapet inte kommer att respekteras.

De yrkar att detaljplanen upphävs med hänvisning till 3 kap. 2 § miljöbalken.

Kumulativa effekter

B och S S hänvisar till 1 kap. 2 § kommunallagen där det står att kommuner och landsting ska behandla sina medlemmar lika om det inte finns sakliga skäl för något annat. Vellinge kommun har till allmänheten förklarat att man ser den privata hästsportanläggningen som ett pilotprojekt. Går den igenom kan man komma att exploatera ytterligare. Även utan denna uttalade intention skulle det, med kravet på likabehandling, bli svårt att neka ytterligare jordbruksfastigheter att exploatera sin åkermark för såväl fritids- som åretruntbebyggelse i samma riksintresseområde och på lika kort avstånd från natura 2000-området. Länsstyrelsen tycks blunda för de ofrånkomliga följderna.

De saknar både framsynthet och försiktighetsprincip i länsstyrelsens isolerade bedömning av detaljplanen.

Objektivitet

B och S S hävdar att de i samtliga punkter ovan noterat indikationer som ger dem anledning att ifrågasätta länsstyrelsens neutralitet i bedömningarna av Vellinge kommuns detaljplan. De lyfter åter upp bristerna i MKBn och länsstyrelsens bedömning av det enskilda intresset som en utveckling av det lokala näringslivet.

De menar, mot ärendets bakgrund och ovan nämnda indikationer på bristande opartiskhet, att överklagandet borde ha bedömts av handläggare vid annan länsstyrelse.

De yrkar upphävande av den antagna detaljplane där ett enskilt intresse har prioriterats av såväl kommun som länsstyrelse i konflikt med flera lagrum, framför ett antal samstämmiga enskilda intressen för en bevarad kulturmiljö och landskapsbild samt med påtaglig risk för ett antal allmänna riks- och europaintressen som länsstyrelsen har att bevaka.

De hänvisar även till vad som anförts till länsstyrelsen och Vellinge kommun.

L M-H och **H H** anför i huvudsak följande.

Detaljplanen har antagits på fel grunder vad avser planens påverkan på miljön. De anser att länsstyrelsens beslut att inte upphäva detaljplanen enligt 12 kap. 1 § PBL är fel liksom att länsstyrelsen, genom att avslå deras överklagande, har underlåtit att försvara och tillvarata riksintresset kustzon, kulturmiljövård och naturvård samt området Vellinge ängar, som har natura 2000-status. De menar även att MKBn saknar en trovärdig beskrivning och analys av samtliga identifierade hot mot värdena i området. Särskilt allvarligt är frånvaron av expertbedömning avseende situationen för de av fågeldirektivet skyddade fåglarna inom natura 2000-området.

Riksintresset kustzon

De skriver vidare att Vellinge kommun och länsstyrelsen tydligen gör bedömningen att den planerade bebyggelsen ryms inom miljöbalkens definition av kompletterande fritidsbebyggelse i anslutning till befintlig bebyggelse och drar därför slutsatsen att detaljplanen är förenlig med riksintresset kustzon. Vi anser inte att begreppen *fritidsbebyggelse* eller *anslutning till befintlig bebyggelse* är adekvata i sammanhanget. Alternativt uppfattar länsstyrelsen att exploateringen syftar till att förbättra kustzonens attraktivitet utifrån det rörliga friluftslivets behov. **L M-H** och **H H** menar att det bidrag som planen tillför det rörliga friluftslivet är en ridstig av begränsad längd som följer planområdets västra gräns.

L M-H och **H H** hävdar vidare att länsstyrelsens beslut att inte pröva detaljplanen enligt 12 kap. 1 § PBL väcker förvåning mot bakgrund av länsstyrelsens bedömning i ett tidigare planärende med beröring till

riksintresse kustzon. I det beslutet fann länsstyrelsen att ny bebyggelse inte är förenlig med riksintresset och upphävde planen. De menar även att den nya bebyggelsen i nu aktuell detaljplan står i strid med riktlinjerna för ny bebyggelse i gällande fördjupad översiktsplan. Länsstyrelsen skrev i granskningsyttrandet att *man med tvekan kan godta den föreslagna utbyggnaden av Vellinge Väster och ny bebyggelse på fastigheter i utkanten av byn närmast kusten är inte förenlig med riksintresset.*

Natura 2000-området

L M-H och H H påpekar vidare att olämplig odling, nybebyggelse, ljus- och ljudstörningar, mänsklig aktivitet samt påverkan på hydrologin utpekas i bevarandeplaner som allvarliga hot mot det av bland annat fågel- och habitatdirektiven och Convention of Wetlands skyddade fågellivet på Vellinge strandängar. Enligt ornitologisk expertis, som lyser med sin frånvaro i MKBn, är fågellivet skört och uppvisar en sämre bevarandestatus än alla övriga jämförbara fågellokaler.

Omställningen av jordbruksdriften i området från odling av brödsäd, oljeväxter och sockerbetor till storskalig salladsodling med upp till fem, sex skördar per säsong kan tänkas vara en fara för fågellokalen. L M-H och H H anser att en berättigad fråga är om den industriellt betonade odlingen med sina störningar och sannolikt mycket stora grundvattenuttag utgör en risk för natura 2000-området. De påpekar att detta inte berörs i MKBn eftersom den begränsats, med länsstyrelsens medgivande, till att endast omfatta verksamhet direkt knuten till nybebyggelsen.

De hänvisar även till vad som anförts till länsstyrelsen och Vellinge kommun och ber mark- och miljödomstolen upphäva detaljplanen.

M och N L anför följande. Det berörda området är på grund av sitt läge nära Vellinge strandängar extra känsligt. Planområdet omfattas av riksintresse för naturvård, kulturmiljö och kustzon samt ingår i natura 2000. De är av den mening att det är deras ansvar att vårda denna unika miljö för framtiden.

De menar att Vellinge kommun bör inse värdet av naturen som finns i kommunen och tänka långsiktigt för att bevara dess unika karaktär och dess djurliv.

De hänvisar till tidigare yttranden.

Vellinge strandmarksägare, genom J J, anför i huvudsak följande.

Det är oförståeligt att länsstyrelsen godtar en MKB vilken är helt i avsaknad av en ornitologisk utredning. De menar att förutsättningarna för vadarfåglarnas existens och häckning inte bör försämrats, vilket antagandet av detaljplanen medför.

Vadarfåglarna får inte ordentlig plats i MKBn.

Vellinge strandmarksägare har även ifrågasatt ridstigen. De kan inte se att MKBn behandlar ridstigen. Ridstigen gränsar till det mest störningskänsliga området på strandängarna. De undrar hur den dagliga kontrollen ska utföras för att säkerställa att inte ytterligare 15 hästar rastas på ängarna, vilket är särskilt viktigt under häckningsperioden. De menar att det redan idag utgör ett bekymmer med ridning på strandängarna. Med en ridsportanläggning av tänkt storlek befarar de att problemet kommer att förvärras.

Vellinge strandmarksägare uttrycker en stor undran över att länsstyrelsen *bedömer att delar av planförslaget innebär en utveckling av det lokala näringslivet och att utbyggnaden därför inte ska begränsas av riksintresse kustzon*. Om det är så att den privata hästsportanläggningen planeras att enligt länsstyrelsen bli ett vinstdrivande företag, borde då inte detta tas upp i MKBn?

Odlingsbar mark med högklassigt odlingsvärde och områden av riksintresse, natura 2000, naturreservat m.m. behandlas av kommunen och länsstyrelsen som om det föreligger samhällsintresse. För Vellinge strandmarksägare ter det sig mycket underligt att med detta som en av grunderna anta detaljplanen för en privat hästsportanläggning. De frågar sig vad vi egentligen har miljölagstiftningen till?

R och T W anför i huvudsak följande. De anser inte att detaljplanen är förenlig med riksintressena kustzon, kulturmiljövård, naturvård eller med det

utpekade natura 2000-området Vellinge strandängar. De anser inte heller att det gjorts en korrekt avvägning mellan olika enskilda intressen.

Avvägning mellan enskilda intressen

R och T W befarar störningar i boendemiljön. MKBns redogörelse för eventuell påverkan på boendemiljön är begränsad och behandlar bara buller från fordon till och från hästgården. Vid tävlingar uppges vid varje tillfälle tillkomma ytterligare omkring 200 bilar. Hur ofta dessa tävlingar ska äga rum är bara vagt angett. Sannolikt läggs arrangemangen på lördagar och söndagar då behovet av ostördhet är störst. De vill uppmärksamma på att uppfartsvägen till hästgården går precis i gränsen till deras fastighet och att belysning i och utanför stall och ridhus, av beteshagar, paddock, biluppställningsplats och kvartersmarkens lokalvägar inte tas upp som en störningsrisk vare sig för boende eller fågellivet. De påpekar vidare att gödselhanteringen inge varit en fråga för MKBn.

R och T W lyfter även fram detaljplanens effekter på de omkringboendes ekonomiska intressen. De menar att det kan bli svårare för de omkringboende att sälja sina fastigheter.

Eftersom de ovan nämnda potentiella riskerna inte behandlats i MKBn anser de att avvägningen mellan olika enskilda intressen är felaktig och gynnar exploatörens enskilda intresse.

Riksintresse kulturmiljö

R och T W anser det odiskutabelt att landskapets öppenhet, som är ett av motiven för riksintresset, blir mindre. Dels kommer det uppföras byggnader om sammanlagt cirka 4000 m², dels kommer byggnaderna att omgärdas av inhägnade anläggningar. Den så kallade kvartersmarken om cirka åtta hektar kommer i sin tur att inhägnas av nyplanterade trädrader åt alla håll. Förutom att landskapet blir mindre öppet kommer det också att ”privatiseras” med häststaket och insynsskyddade planteringar.

De menar att de tillkommande byggnaderna beskrivs endast ur höjdaspekten i MKBn. Om man vill leda i bevis att byggnaderna passar i miljön och därmed inte skadar en annan del av kulturmiljön måste man också beakta bland annat längd, bredd och utformning. Bostadshuset, som beskrivs i planhandlingarna, har föga gemensamt med den typiska skånska slättgården och avviker markant från den lokala byggtraditionen. Dessutom ligger bostadshus och stall långt ifrån varandra, vilket avviker från både traditionella stora gårdar i området, där bostadshus och ekonomibyggnader ligger i en kvadrat, och mot mindre, numera hästgårdar där stallet traditionellt ingår i huskroppen i vinkel med bostadsdelen. De anser att det planerade ridhuset med domartorn är ännu mer artfrämmande.

Nybyggnationens herrgårdsliknande skala, privatiseringen av en betydande del av ett öppet odlingslandskap, trädplanteringar som går vinkelrätt mot ålderdomliga hägnadsgränser och gör dessa svåra att uppleva medför att riksintresset kulturmiljö skadas påtagligt, enligt R och T W.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser framgår av länsstyrelsens beslut.

Flera av de aspekter de klagande för fram som hinder för den föreslagna exploateringen – såsom till exempel att exploateringen skulle skada områden av riksintresse, landskapets småskalighet, strandängarnas värde och fågellivet – betraktas som allmänna intressen enligt PBL och ska beaktas vid planläggning. Länsstyrelsen har under detaljplaneprocessens gång lämnat råd och synpunkter på detaljplaneförslaget och därefter, enligt 12 kap. 1 § PBL, prövat huruvida allmänna intressen sammantaget tillgodosetts på ett godtagbart sätt i detaljplanen. Länsstyrelsen har inte funnit anledning att överpröva kommunens beslut att anta detaljplanen med anledning av att de allmänna intressena skulle ha behandlats på ett sätt som påtagligt kommer att skada dem. Mark- och miljödomstolen delar den uppfattningen.

Mark- och miljödomstolen delar också i övrigt den bedömning som länsstyrelsen gjort i sitt beslut. Vad som i anförts vid domstolen av de klagande ändrar inte den bedömningen. Överklagandena ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 2012-02-14.

Bengt Johansson

Lars Fransson

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Bengt Johansson, ordförande, och tekniska rådet Lars Fransson.